

РЕШЕНИЕ

№ 541

гр. Варна, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тони Кръстев

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от Тони Кръстев Търговско дело №
20223100900058 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е първоинстанционно, образувано по искова молба подадена от „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД за приемане за установено по реда на чл. 422 от ГПК, че „Илот Блек Сий Хотелс“ АД, ЕИК 148081432 дължи на „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД, ЕИК 175149354, на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 365 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата 52 266,00 евро, представляваща неП.тен остатък от главница, дължима по силата на Споразумение от 19.02.2021 г., рег. № 437/19.02.2021 г. на нотариус рег. № 547 на НК, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението – 14.05.2021 г. до окончателното изП.щане, за която сума е издадена Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, по ч.гр.д. № 6832/2021 г. по описа на ВРС.

Ищецът твърди, че ответното дружество било регистрирано през 2007 г. с цел осъществяване на инвестиции в недвижими имоти на територията на България като акционери в него са дружествата: "Протуба С.А." с 53 % от капитала, "Бинобона С.Л.Ю." с 22 % от капитала и ищеца с 25 % от капитала. Преди учредяване на ответника между първия и третия акционер – ищеца било подписано Споразумение от 01.02.2007 г. за участие в съвместно дружество, с което била договорена целта, предмета на дейност и начина на финансиране на съвместното дружество. Тъй като целта на акционерите била разработване, управление и съвместно владение на хотелски обект в гр. Обзор, общ. Несебър, ищецът следвало да прехвърли придобитите от него по силата на предварителен договор от 08.12.2006 г. права върху имот, находящ се в гр. Обзор, м. "Кавак дере", кад. № 53045.503.230, с площ 13365 кв.м. Това свое задължение ищецът изпълнил на 15.02.2007 г., видно от нот. Акт за покупко-продажба № 197, том II, рег. № 1285, дело № 373/2007 г. на нотариус с рег. № 208. В изпълнение на задълженията си по сключеното споразумение и за

постигане на общата между акционерите цел ищецът заП.тил на 08.12.2006 г. и сумата 30000,00 евро, представляваща задатък по сключения предварителен договор от същата дата, за придобиване на имота. Ищецът заП.тил и сумата 400,00 евро, представляващи възнаграждение за ТБ „Алианц България“ АД, за откриване и обслужване на специалната банкова сметка на името на ответника с оглед заП.щане на продажната цена за имота. Твърди, че са били направени и други разходи съобразно клаузите на споразумението от 01.02.2007 г. Така, с оглед покупката на процесния имот, бил сключен и Договор за поръчка от 08.02.2007 г. между ищеца като възложител и "Фортуна 22" ЕООД като изпълнител с предмет осигуряване правна помощ и съдействие за удължаване срока на предварителния договор и сключване на окончателен договор за покупка на придобивания имот. За възложената по договора за поръчка работа било уговорено възнаграждение в размер на 40000,00 евро. Левовата равностойност на уговореното възнаграждение – 78200,00 лв. била преведена от ищеца по сметка на изпълнителя "Фортуна 22" ЕООД. На 14.02.2007 г. бил подписан тристранен Анекс към Договора за поръчка от 08.02.2007 г., по силата на който ищецът, в качеството на възложител, със съгласието на изпълнителя прехвърлил правата си по договора в полза на ответника. С оглед постигнатото от страните съгласие всички изП.тени към момента на сключване на анекса суми по договора за поръчка в полза на изпълнителя да се считат за изП.тени и преведени от името и за сметка на ответника на името на ответника била издадена и фактура № 0000000001/15.02.2007 г. за заП.тената от ищеца сума. Посочените суми, наред с други направени от ищеца разходи за финансиране на дейността на ответника, били в общ размер 971134,00 евро, а в резултат на дофинансиране и частично връщане, към момента възлизали на 953000,00 евро. Сочи се, че сумите, с които е финансирано ответното дружество, са включени в приети от ОС на акционерите на дружеството баланси към годишните финансови отчети и в справката за оповестяване на счетоводната политика, които са обявявани в ТР и НСИ, което представлявало потвърждение и признание на задълженията към ищеца. Между ищеца и ответника по делото било подписано и Генерално компенсационно споразумение от 10.02.2007 г. и съгласно постигнатите в него договорености ищецът щял да заП.ти своята част – 25 % от разходите, необходими за закупуването на имота в гр. Обзор, както и за регулацията му, директно на продавачите и/или доставчиците. Съгласно т. 2 задължението на ищеца да финансира "Илот Блек Сий Хотелс" АД щяло да се счита за компенсирано срещу П.щанията, извършени от него към съответните продавачи и/или доставчици. С цел уреждане на отношенията между страните по повод предоставената финансова помощ Х. И. Е. П. в качеството на изпълнителен директор и представляващ по закон ответното дружество предоставил пълномощно на Е. Д. Й., нотариално заверено на 27.01.2021 г., по силата на което Й. била изрично упълномощена да подписва съответните договори, които регулират отношенията между дружеството и всеки съдружник с принос към финансирането му, както и изрично да сключва договори със самата себе си и/или с правни субекти, с които е свързана. Упълномощеното лице имало и качеството член на съвета на директорите на ответното дружество и като такава е била в известност за работите на ответното дружество. Във връзка с делегираните ѝ правомощия Й., действайки добросъвестно, подписала три

споразумения за сумите, с които ищцовото дружество е финансирало ответното дружество като предмет на настоящото производство е Споразумение рег. № 437/19.02.2021 г. на Нотариус рег. № 547 НК. По силата на Споразумението, ответното дружество се задължило да заплати на ищеца в срок до 15.03.2021 г. сумата 70400,00 евро формирана от сумата 30000,00 евро, П.тено капаро по Предварителен договор за продажба на недвижим имот от 08.12.2006 г., сумата 40000,00 евро, представляваща възнаграждение по Договор за поръчка от 08.02.2007 г., сключен с "Фортуна 22" ЕООД и сумата 400,00 евро, представляваща възнаграждение по Договор за откриване и обслужване на специална сметка от 06.02.2007 г. В резултат от извършено частично П.щане се сочи, че дължимият размер възлиза на сумата 52266,00 евро, предмет на предявената претенция. Тъй като сумата не била П.тена на падежа, длъжникът е изпаднал в забава и дължи обезщетение в размер на законната лихва върху неизп.тените суми от деня на забавата до окончателното им изп.щане. Посочените обстоятелства мотивирали ищеца да предприеме принудителното събиране на вземането си чрез иницииране на заповедно производство.

В срока по чл. 367 ГПК ответникът „Илот Блек Сий Хотелс“ АД е подал писмен отговор, в който оспорва предявения иск като неоснователен. Счита, че сключеното споразумение попада в обхвата на разпоредбата на чл. 40 ЗЗД, няма действие по отношение на ответника и от него не може да възникне валидно парично задължение. Излага, че съобразно ТР № 5/2015 г., по т.д. № 5/2014 г., ОСГТК на ВКС фактическия състав на относителната недействителност включва субективен и обективен елемент, които в конкретния случай били налице. Настъпила била вреда за представявания – ответника в производството, доколкото предмет на Споразумението били суми за П.тени от ищеца през 2006, 2007 и 2008 г. и използвани от ответника за инвестиционната му дейност. Счита това вземане за несъществуващо, евентуално погасено по давност. Дори да се приемело, че вземане е възникнало, доколкото падеж не е бил уговарян, то се явявало такова по чл. 69, ал. 1 ЗЗД. Поради което кредиторът може да иска изпълнение веднага, поради което и според разпоредбата на чл. 114 ЗЗД, приложимият пет годишен давностен срок е започнал да тече от този момент. Признанието на погасено по давност вземане и уговаряне на нов срок за П.щане счита, че представлява вреда за длъжника – ответника и има за последица пълна загуба на активите му, поради насочване на изпълнението към единствения недвижим имот. До последното се било стигнало, тъй като вземането предмет на процесното Споразумение било цедирано на 26.05.2021 г. на свързано с ищеца лице „Скай Гарден“ ЕООД, ЕИК 175091869. Това дружество се присъединило към изп.д. № 676/2017 г. и насочило изпълнение към недвижимия имот. Имотът му бил възложен с Постановление, с което вредата била окончателно настъпила. Във връзка с твърденията си за несъществуване на вземането по сключеното споразумение оспорва от ищеца да са извършвани П.щания по банков път за сметка на ответника през 2006, 2007 и 2008 г., които последният да е използвал за своята инвестиционна дейност. Излага, че през 2006 г. ответното дружество не е съществувало, а е възникнало като такова в началото на 2007 г. Твърди, че през посочените години ищецът не е извършил П.щания директно към ответника или за негова сметка, съответно, че констатацията в споразумението за такива П.щания не отговаря на

действителното фактическо и правно положение. Сочи, че извършването на правни действия от свое име, но за чужда сметка, предполага наличието на мандатни правоотношения, каквито между страните не са били налице. Твърди, че дори да се приеме че залегналите в Споразумението П.щания са били извършени от ищеца, за ответника не е възникнало задължение за връщането им, тъй като П.щането им е основано на поети задължения на ищеца към трето лице да финансира част от дейността на ответника, съответна на размера на акционерното му участие в капитала – 25 %. Така с П.щането на сумата 30000,00 евро – капаро ищецът изпълнил собственото си задължение към продавачите по предварителния договор. Отделно сочи, че представеното банково извлечение не обективира, че основанието за П.щането е именно предварителния договор. С Генералното компенсационно споразумение от 10.02.2007 г. било прието, че задължението на ищеца да финансира дейността на дружеството, в което е акционер, ще се счита компенсирано с П.щанията, които той прави към трети лица, следователно, извършените П.щания били изпълнение на задължение на ищеца, което не предполага връщане на средствата, а от друга страна не били налице сключени договори за заем между ищеца и ответника, за да се приеме наличието на хипотезата на т. 2.1.1 от Споразумението от 01.02.2007 г. Касателно сумата 40000.00 евро, възнаграждение по Договор за поръчка от 08.02.2007 г., поддържа, че по този договор не е могло да има каквото и да е изпълнение на възложената работа и същият бил с невъзможен предмет, поради което бил нищожен по см. на чл. 26 ЗЗД. В подкрепа на това сочи, че от представения от ищеца анекс от 08.02.2007 г. към предварителния договор за покупко-продажба ставало ясно, че страните по предварителния договор (продавачите на имота и ищеца) са определили нов срок за сключването на окончателен договор – 16.02.2007 г. и такъв е бил сключен на 15.02.2007 г. Прави извод, че в деня на сключване на договора за поръчка неговият предмет вече е бил изпълнен. Оспорва твърденията на ищеца, че по силата на сключения анекс от 14.02.2007 г. към договора за поръчка било уговорено заместването му от ответника и било извършено прехвърляне на правата и задълженията на ищеца като твърди, че по договора за поръчка ищецът е имал едно задължение – да П.ти възнаграждение, което е било изпълнено още преди сключването на анекса. Счита, че т. 2 от анекса не може да послужи като основание за възникване на вземане на ищеца спрямо ответника, тъй като за П.щането на сумата 40000,00 евро, отново попада в обхвата на уговорките постигнати в Генералното компенсационно споразумение от 10.02.2007 г., поради което и признаването на несъществуващо задължение в Споразумение рег. № 437/19.02.2021 г. представлява действие във вреда на представявания по см. на чл. 40 ЗЗД. По отношение на сумата от 400.00 евро също сочи, че представлява изпълнение на собствено задължение на ищеца поето към трето лице и по никакъв начин не може да ангажира отговорността на ответника за връщане на сумата. Поддържа наличие и на субективния елемент от фактическия състав на чл. 40 ЗЗД, представляващ знание на представителя и третото лице за увреждане на представявания. В подкрепа сочи, че ищецът се представлява от Е. Й., която освен негов управител е и едноличен собственик на капитала. Ищецът от своя страна е акционер в ответното дружество, Е. Й. е и негов изпълнителен директор и знае, че процесното вземане не съществува, а дори и да е

възникнало, то през 2021 г. очевидно е било погасено по давност. Признаването на погасено по давност вземане и новирането му, било очевидна вреда за представлявания, още повече, че е станало при пълно незачитане на нормата на чл. 240б ТЗ. Оспорва твърденията на ищеца, че включването на задълженията в ГФО представлява признание на дълга от ответника. В тази връзка сочи, че нито един от ГФО не е бил съставен по предвидения ред – не е бил избран независим одитор, отчетите не са приемани от СД и от ОС, поради което и по всички заявления за обявяването им в ТР са постановени откази. Поради което и представените от ищеца отчети не съставлявали годни доказателства за наличие на задължение, още повече че документалната необоснованост на дългосрочните задължения е изтъкната и в представените одиторски доклади. Оспорва предоставянето на пълномощно на Е. Й. да е извършено с цел уреждане на отношенията свързани с предоставената финансова помощ. Соци, че действително лицето е било упълномощено да договаря само със себе си, но това не му давало право да договаря със себе си във вреда на представлявания. Счита, че чл. 40 ЗЗД е приложим именно когато представителят действа в рамките на учредената му представителна власт. В заключение моли за отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

Ищецът е подал допълнителна искова молба, в която оспорва твърденията и доводите, изложени в отговора. Счита, че не са налице елементите от хипотезата на чл. 40 ЗЗД. Оспорва погасяването на вземането по давност. Счита позоваването на нарушения при съставяне на ГФО за опит на ответника да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Счита, че съставените ГФО представляват частни документи, удостоверяващи неизгодни за страната факти, поради което и представляват годни писмени доказателства. Соци, че според приложената към ГФО за 2007 г. Справка за оповестяване на счетоводната политика на ответника към 31.12.2007 г. ищцовото дружество е предоставило на ответното такова в заем сумата 878034 евро. В т. 4.2 от Справката било отразено, че дружеството има сключен генерален договор за заем с акционерите от 10.02.2007 г. Във финансовия отчет на ответника за 2008 г., съгласно НСС1, в т. 2.5. "Дългосрочни задължения" предоставените от ищеца суми възлизали на 953000 евро. С т. 1 от Решение на ОСА на ответника от 04.12.2009 г. било извършено одобряване със задна дата на всички задължения на дружеството спрямо трети страни, така както били записани във финансовите отчети и счетоводните записи за 2006 г., 2007 г. и 2008 г. Още сочи, че според приложението към финансовия отчет на ответника за 2012 г., съгласно НСС1, т. 2.5. "Дългосрочни задължения" към 31.12.2012 г., предоставените от ищеца суми възлизали на 954000,00 евро. Соци се, че в ГФО и приложения към тях за 2010 г., 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г., в извлечение от информационна система "Бизнес статистика" към НСИ, ведно с приложенията отразяващи задължения към 31.12.2016 г., също са били включени задълженията на ответното към ищцовото дружество, предмет на настоящото дело. Счита, че възражението на ответника за изтекла погасителна давност, се опровергава от собствените му счетоводни записвания, тъй като ако ответникът е считал процесните задължения за погасени по давност е следвало да ги отрази счетоводно като приход в ГФО. Напротив, в ГФО задължението последователно е било отразявано като дългосрочно. Интерпретира съдържанието на т. 7 от предоставеното

на Й. пълномощно и прави извод, че изпълнителният директор на ответника не е считал процесните задължения за погасени по давност. Оспорват се твърденията на ответника за нанесена вреда като неоснователни. Излага, че изп.д. № 676/2017 г. по описа на ЧСИ рег. № 706 на КЧСИ било образувано по издаден в полза на Община Несебър изпълнителен лист за над 200 хил. лв., дължими за неизплатени местни данъци и такси за процесния недвижим имот. Делото било образувано преди присъединяването на цесионера „Скай Гарден“ ЕООД. След присъединяването му и като единствен участващ в публичната продан наддавач, дружеството е обявено от ЧСИ за купувач на имота, след което, е погасило задълженията на ответника към Община Несебър и към ЧСИ. Оспорват се останалите твърдения и доводи на ответника като се поддържат изложените в исковата молба твърдения.

В срока по чл. 373 ГПК е депозиран допълнителен отговор, в който се оспорват изложените от ищеца нови доводи, като се поддържа, че същите са неоснователни. За да представляват представените финансови отчети признание на вземане на ищеца, следвало те да са съставени в предвидените форма и ред за това и от надлежен орган. По тази причина и представените отчети не могли да се приемат за признание на процесното вземане. След като в т. 3.9 на справките за 2014 г. и 2015 г. и приложения към финансовите отчети, представени с допълнителната искова молба, било посочено, че ответникът има неприключен разчет със свързано лице – ищеца, възлизащо на сумата 36 000 лв., не ставало ясно как 6-7 години по-късно сумата е нараснала многократно. В представения с допълнителната искова молба баланс за 2016 г. не се съдържало каквото и да е признание на задължение на ответника към ищеца, както и не било ясно дали изхожда от органи, формиращи волята на ответното дружество. Поддържа, че представените от ищеца отчети и баланси, не съставляват признание по смисъла на чл. 116, б. "а" ЗЗД, защото автор на такова признание може да бъде само длъжникът. Оспорват се доводите на ищеца за начина, по който ответникът следвало да отрази вземанията на ищеца, ако ги е считал за погасени по давност. Излага, че първоначалният вискател по изп.д. № 676/2017 г. – Община Несебър е получила удовлетворение по изпълнителното дело след извършено разпределение от ЧСИ с протокол от 17.06.2021 г. и изпълнителното дело би приключило, ако не бе извършено присъединяване на цесионера "Скай Гарден" ЕООД. Твърди, че други вискатели освен "Скай Гарден" ЕООД към момента на публичната продан не са били налице. Поддържат се останалите изложени в отговора на ИМ оспорвания, доводи и твърдения. Оспорва се доказателствената стойност на новоангажираните от ищеца доказателства и се твърди, че те не могат да установят твърдяните от ищеца факти. Поддържа се, че сключеното Генерално компенсационно споразумение от 10.02.2007 г. не съдържа задължение на ответника да връща каквото и да било на ищеца. Счита, че извършването на П.щане от страна на ищеца по сключени договори за услуги, сключени с трети за спора лица, не води до извод, че е налице изпълнение на възложената работа.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа претенцията си и моли за уважаването ѝ, ведно с присъждане на деловодни разноски. С писмени бележки са доразвити доводи в подкрепа на основателността на иска.

Ответникът, чрез пълномощниците си, оспорва иска, поддържа отговорите си и моли за отхвърляне на претенцията. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и в съвкупност, и въз основа на своето вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна, следното:

Не е спорно между страните, а и от приетите писмени доказателства, в т.ч. книга на акционерите и служебно извършена справка в търговския регистър се установява, че дружеството ответник „Илот Блек Сий Хотелс“ АД е регистрирано в началото на 2007 г. като еднолично АД като непосредствено след учредяването му акциите в дружеството са придобити от „Протуба С.А.“ Испания – 53 % от капитала, „Бинобона С.Л.Ю.“ Испания – 22 % от капитала и ищеца „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД – 25% от капитала, като не са налице данни за последваща промяна в разпределението на акционерното участие.

От представеното Споразумение за участие в съвместно дружество от 01.02.2007 г. се установява, че „Протуба С.А.“ чрез Х. И. Е. П. и „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД чрез Е. Д. Й. са се договорили да участват в съвместно дружество с наименование „Илот Блек Сий Хотелс“ с цел развитие на туризъм, посредством разработване, управление и съвместно владение на хотелски обект в гр. Обзор, общ. Несебър, България. Уговорено е ищцовото дружество да прехвърли на новоучреденото съвместно дружество придобитите на основание сключен от него Предварителен договор от 08.12.2006 г. права за закупуването на Поземлен имот, находящ се в гр. Обзор, местност „Кавак дере“, с нов кадастрален № 53045.503.230 по одобрен влязъл в сила кадастрален П.н на гр. Обзор, с площ от 13365 кв.м., за последващото хотелско застрояване и разработване на имота. Уговорено е в т. 2.1.1 от споразумението глобалната цена за покупко-продажбата, която е в размер на 2 338 875 евро и към която следва да се добавят и средства за разходи и данъци в размер на около 5% от цената на имота по нот.акт в размер от 1764180 евро, да се осигури, в допълнение към вече внесения капитал, чрез личен заем от съдружниците в полза на съвместното дружество – парична вноска, пропорционална на съответните им дялове, докато се покрие цялата сделка, който заем може да бъде капитализиран.

По делото са приети преписи от Предварителен договор за продажба на недвижим имот от 08.12.2006 г. ведно с Анекси от 20.01.2007 г. и от 08.02.2007г. Видно от предварителния договор, продавачите Т. Д. И., Д. Г. Д.в, Л. Г. Д.в и М.ка Д. М. са се задължили да продадат, а купувачът „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД – да купи процесния поземлен имот с идентификатор 53045.503.230, с площ от 13365 кв.м., на цена от 1764180 евро като в срок от един ден от подписване на договора купувачът се е задължил да заП.ти на продавачите задатък от 30 000 евро при посочени квоти за всеки от продавачите. От представената справка за движенията от 11.04.2006 г. до 11.04.1007 г. по сметка с титуляр „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД при Алианц Банк България е видно, че на 08.12.2006 г. ищецът е заП.тил на всеки от продавачите припадщата се част от уговорения задатък общо в размер на 30 000 евро. В чл. 9 от предварителния договор е посочено, че купувачът има право да прехвърли изцяло правата по договора на посочено от него

търговско дружество. В анекс от 20.01.2007 г. към предварителния договор е уговорено че окончателният договор за покупко-продажба на процесния имот ще бъде сключен между продавачите и “Илот Блек Сий Хотелс“ ЕАД в срок до 10.02.2007 г. В анекса от 08.02.2007г. е констатирано, че купувачът е депозирал по специална банкова сметка при Алианц Банк България сумата от 433 545 евро и е уговорено срокът за сключване на окончателния договор да се удължи до 16.02.2007 г.

По делото е приет препис от Договор за поръчка от 08.02.2007г., по силата на който “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД, в последствие, видно от представения Анекс от 14.02.2007 г., заменено от “Илот Блек Сий Хотелс“ АД, е възложило на “Фортуна 22“ ЕООД да осигури правна консултантска помощ и съдействие за удължаване на срока на предварителния договор и за сключване на окончателен договор за покупката на процесния имот, срещу възнаграждение в размер на 40000 евро. На 13.02.2007г. “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД е превело по сметката на “Фортуна 22“ ЕООД сумата от 78 200 лв. с посочено основание „П.щане по договор“. От представената фактура № 1/15.02.2007г. за направеното П.щане от 78 200 лв. е видно, че същата е издадена от “Фортуна 22“ ЕООД на получател “Илот Блек Сий Хотелс“ АД.

По делото е представено Генерално компенсационно споразумение от 10.02.2007г. между „Илот Блек Сий Хотелс“ АД и „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД, съгласно което ищецът в качеството си на акционер в ответното дружество ще заП.ти своята част /25%/ от разходите, необходими за закупуването и въвеждането в регулация на поземлен имот с идентификатор 53045.503.230, чрез директно им П.щане на продавачите и/или доставчиците, като по този начин ще бъдат компенсирани задълженията на ищеца да финансира ответника пропорционално на горепосочените разходи.

От приетите по делото Договор за откриване и обслужване на специална сметка от 06.02.2007г. в ТБ “Алианц България“ АД и от НА от 15.02.2007 г. за покупко-продажба на недвижим имот № 197, том II, рег. № 1285, дело № 373 от 2007 г. на Нотариус с рег. № 208, се установява, че ответното дружество е придобило собствеността върху процесния поземлен имот с идентификатор 53045.503.230, с площ от 13365 кв.м., на цена от 1764180 евро, част от която в размер на 30000 евро е П.тена като задатък при подписване на предварителния договор, а остатъкът от 1734180 евро е заП.тен чрез превод от внесените средства по специална банкова сметка след вписване на нот. акт в СВ. Установява се още, че банката е получила възнаграждение за откриване и поддържане на гореописаната сметка в размер на 400 евро, като същото е удържано от внесените средства по сметката. В приложеното по делото Удостоверение от ТБ “Алианц България“ АД е посочено, че горесцитираната специална сметка е запазена с 433545 евро, които са внесени от ищцовото дружество, и 1300635 евро внесени от ответното дружество, като заедно двете суми формират цената на процесния имот в размер на 1734180 евро.

По делото е представен препис от Пълномощно от 27.01.2021 г., с нотариални заверки на подписа и на съдържанието и заверка с Апостил № 5201/2021/000661 от 28.01.2021г. от Председателя на колегията на нотариусите на Балеарските острови, от което се установява,

че Х. И. Е. П., в качеството си на Изпълнителен директор и представляващ “Илот Блек Сий Хотелс“ АД, е упълномощил Е. Д. Й. да представлява дружеството, в качеството на упълномощено лице – търговски пълномощник по смисъла на чл. 26 от ТЗ, като има всички права съгласно закона, включително пред БНБ, всяка търговска банка на територията на България, органите на държавната, регионалната, местната администрация и да наема лица, които да предоставят счетоводни, одиторски и адвокатски услуги. Също така в т. 7 от пълномощното са й предоставени правомощия: да подписва от името на дружеството съответните договори, които регулират отношенията между дружеството и всеки съдружник с принос към финансирането на дружеството; да извършва всички формалности, свързани с тези отношения, съгласно правната нормативна уредба, включително, но не само: да сключва договори от името на дружеството, включително пред нотариус или друг официален орган според позволеното от закона; да заП.ща от името на дружеството съответните такси; да предоставя копия на договорите на счетоводителите и одиторите; да уведомява Българска народна банка и други органи и институции, ако закона го изисква, и изобщо да прави всичко необхоД., за да регулира в писмен и доказуем вид тези отношения. По отношение на правомощията дадени в тази т. 7 упълномощеното лице е упълномощено да сключва договори със себе си и/или с правни субекти, с които е свързано. В пълномощното е посочено изрично, че в случай на колебание, то трябва да се тълкува в широк смисъл в полза на упълномощеното лице.

От приложеното по делото Споразумение от 19.02.2021г. с нотариално удостоверени подписи и съдържание с рег. № 437/19.02.2021г. от Нотариус с рег. № 547 на НК, се установява, че между ответното дружество, представлявано от Е. Д. Й., по силата на гореописаното пълномощно, наричано длъжник, и ищцовото дружество, представлявано от същото лице като негов управител, наричано кредитор, е постигнато съгласие, че през 2006, 2007 и 2008 г. кредиторът е заП.щал по банков път парични средства за сметка на длъжника, които длъжникът е използвал за своята инвестиционна и търговска дейност (или такива средства са П.тени от кредитора за сметка на длъжника) в общ размер на 52 266 евро. Констатирано е, че страните не спорят по предоставянето на сумата и нейния общ размер. Постигнато е и съгласие, че тази сума е изцяло дължима, до момента не е уговарян срок за П.щането ѝ и кредиторът не е отправял искане за П.щането ѝ. Посочено е, че с цел уреждане на отношенията между страните по повод предоставянето и връщането на тези средства както и за избягване на спорове, страните сключват това споразумение като ответното дружество се е задължило да заП.ти посочената сума на ищцовото в срок до 15.03.2021г.

От материалите по приобщеното дело на РС Варна се установява, че въз основа на въпросното споразумение, ищцовото дружество е инициирало производство за издаване на заповед за изпълнение, като в производството по ч.гр.д. № 6832/2021 г. на Районен съд Варна е издадена Заповед № 1743 от 18.05.2021 г. за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК и Изпълнителен лист № 647 от същата дата за сумата от 52 266 евро, ведно със законната лихва от датата на сезирането на съда.

Видно от представения по делото Договор за прехвърляне на вземане от 26.05.2021г., ищецът е прехвърлил вземанията си от ответното дружество по три броя изпълнителни листи издадени по ч.гр.д. №№ 6832, 6834 и 6835 по описа за 2021г. на РС Варна в общ размер от 953000 евро в полза на “Скай Гарден“ ЕООД, чиито управител и едноличен собственик на капитала е Е. Д. Й., на цена от 217 000 евро П.тима в едногодишен срок. Установява се от представените преписи от книгата по изп. дело № 20177060400676, образувано по искане на Община Несебър за погасяване на публични задължения, че въз основа на цедираните му вземания “Скай Гарден“ ЕООД е присъединено като взискател в изпълнителния процес и в последствие при проведена публична продажба е придобило собствения на ответното дружество – длъжник процесен недвижим имот за цена от 1 662 000,00 лв. Постановлението за възлагане на имота е влязло в законна сила, съответно собствеността върху имота е преминала върху “Скай Гарден“ ЕООД.

Според приетото заключение на ССЕ на в. л. Р. С., което се кредитира от съда като добросъвестно дадено и неоспорено от страните, сумата от 30 000.00 евро капаро по Предварителен договор за продажба на недвижим имот от 08.12.2006 г. е заП.тена от „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД на 4 физически лица съобразно описаното в договора на 08.12.2006 г., както следва: □ На 08.12.2006 г. – 5 000.00 евро по банкова сметка с IBAN **** и титуляр Д. Г. Д.в; □ На 08.12.2006 г. – 5 000.00 евро по банкова сметка с IBAN **** и титуляр Л. Г. Д.в; □ На 08.12.2006 г. – 10 000.00 евро по банкова сметка с IBAN **** и титуляр М.ка Д. М.; □ На 08.12.2006 г. – 10 000.00 евро по банкова сметка с IBAN **** и титуляр Т. Д. И.. По Договор за поръчка от 08.02.2007 г. сключен с „Фортуна 22“ ЕООД от страна на ищеца има заП.тени 78 200,00 лева на 13.02.2007 г. по банкова сметка с IBAN ****, като титуляр по посочената сметка е „Фортура 22“ ЕООД. От страна на ищеца са заП.тени 400.00 евро на 07.02.2007 г. по банкова сметка с IBAN **** на 07.02.2007 г. – възнаграждение по Договор за откриване и обслужване на специална сметка от 06.02.2007 г. Горните суми са осчетоводени при ищеца.

Според приетото допълнително заключение на ССЕ на в. л. Ж. Т., което се кредитира от съда като добросъвестно дадено и неоспорено от страните, сумите 30 000 евро, 400 евро и 40 000 евро са осчетоводени в счетоводството на „Илот Блек Сий Хотелс“. Записванията са по счетоводна 151 „Дългосрочни заеми“, аналитична партида „Заем от БПТ“, като основание е посочено „заем от БПТ по договор“. Сумата от 30 000 евро, П.тена по банков път като част от цената на закупения поземлен имот, находящ се в гр. Обзор, е осчетоводена по сметка 201-0-1-319. Същата сума (30 000 евро) е осчетоводена по сметка 151-0-9 като задължение по заем към „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД. Сумата от 400 евро, П.тена по банков път – банкови такси за закупен поземлен имот, е осчетоводена по сметка 201-0-1-319. Същата сума (400 евро) е осчетоводена по сметка 151-0-9 като задължение по заем към „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД. Сумата от 40 000 евро или 78 200 лева е осчетоводена по сметка 401-0-12. Същата сума (40 000 евро) е осчетоводена по сметка 151-0-9 като задължение по заем към „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД. Размерът на заема на „Илот Блек Сий Хотелс“ АД към „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД към 31.12.2008 г., отчетен по

счетоводна сметка 151-0-9, е 1 863 301,88 лева. Няма промяна в размера на този заем отчетен по тази счетоводна сметка към 31.12.2016 г. Ответното дружество „Илот блек сий хотелс“ АД има и търговско задължение към „Бългериън Пропърти тръст“ АД в размер на 35 628,81 лева или 18 216,23 евро. Задължението възниква през 2008 г. По счетоводна сметка 151-0-9 „Дългосрочни задължения, ан. партия БПТ“ се отчитат финансиранятия към „Илот блек сий хотелс“ АД по договор за заем. При преглед на пояснителните бележки към ГФО, както и на самите отчети (по-конкретно Счетоводен баланс), се установява, че е налице съответствие на сумите като финансирането на ответното дружество от ищеца е в общ размер на 954 000 евро, от „Протуба С.А.“ – 1 852 000 евро и от „Бинобона С.Л.Ю.“ – 37 000 евро и е по генерален договор за заем от 10.02.2007 г.

Дружеството „Фортуна 22“ ЕООД е издало на „Илот Блек Сий Хотелс“ АД фактура № 1 /15.02.2007г. за правни услуги в размер на 40 000 евро или 78 200 лева. Сумата е П.тена по банковата сметка на „Фортуна 22“ ЕООД от ищеца на 13.02.2007г. По силата на договор за заем от 10.02.2007г. между „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД и „Илот блек сий хотелс“ АД, Генерално Компенсационно споразумение (ГКС) между ищеца и ответника от 10.02.2007 г., при ищеца сумата е осчетоводена като вземане от „Илот Блек Сий Хотелс“ АД, а при ответника като задължение към „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД с размера на направения разход. „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД е публикувало ГФО за 2011г., 2012г., 2013г., 2014г., 2015г. и 2016г. „Фортуна 22“ ЕООД е публикувало ГФО за 2008г., 2009г., 2010г., 2011г., 2012г., 2013г., 2014г., 2015г. и 2016г. В ГФО не е публикувана аналитична информация за вземания и задължения. От счетоводството на Фотртуна 22” ЕООД твърдят, че нямат неуредени отношения както с БПТ, така и с ответника. В ГФО на ищеца и по конкретно в „Счетоводен баланс“ вземанията от „Илот Блек Сий Хотелс“ АД са отразени в актива на баланса в раздел „Дългосрочни финансови активи“, балансова статия „Дългосрочни инвестиции“. Това записване е за целия период 2011-2016 г. Записването е за 3 519 хил. лв. Тази сума е сбор от вземането от ответното дружество в размер на 1901 хил. лв. и други дългосрочни инвестиции. В счетоводството на ответника има незакрити разчети – задължение по договор за заем към „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД, отчетено по счетоводна сметка 151-0-9 „Дългосрочни задължения Заем от БПТ“ е в размер 1 863 301,88 лева или 952 705,91 евро, както и задължение по търговски разчети, отчетени по счетоводна сметка 401-0-5 „Доставчици Българиян пропърти тръст“ в размер 35 628,81 лева или 18 216,23 евро. При ищеца има незакрити разчети – вземане по договор за заем от „Илот Блек Сий Хотелс“ АД, отчетено по счетоводна сметка 227 „Дългосрочни вземания от „Илот блек сий хотелс“ АД, което е в размер 1 901 206,55 лева или 972 088,80 евро.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Длъжникът е подал възражение на основание чл. 414 от ГПК срещу Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, издадена по ч.гр.д. № 6832/2021 г. по описа на ВРС, поради което за ищеца се е породил правният интерес от предявяване на настоящия иск по чл. 422 от ГПК. Искът е предявен в преклузивния едномесечен срок от получаване на съобщението

и е допустим.

Предмет на предявения иск е установяване съществуването на вземане на ищеца от ответника в размер на 52 266,00 евро на основание Споразумение от 19.02.2021 г. с нотариална заверка на подписите, въз основа на което е издадена Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, по ч.гр.д. № 6832/2021 г. по описа на ВРС.

С оглед предмета на спора ищецът следва да установи валидното възникване и съществуването на вземането си на посоченото основание – споразумението от 19.02.2021 г., а ответникът следва да установи правоизключващите и правопогасяващите си възражения, в това число възражението за недействителност на процесното споразумение поради споразумяване във вреда на представлявания.

Оригиналът на споразумението е представен заедно със заявлението за издаване на заповедта и районният съд след като е преценил неговата редовност от външна страна е издал заповед за посочената в същото сума.

Видно от съдържащите се в споразумението уговорки, същото следва да се квалифицира като договор за спогодба. Предметът на договора за спогодба съгласно чл. 365 от ЗЗД е решаването на съществуващ или възможен бъдещ спор. Договорът за спогодба предполага съществуващи други, най-често договорни отношения между страните, във връзка с които се поражда правният спор. Когато съществува само възможност за възникването на правен спор, страните с оглед внасянето на яснота в съществуващите права и задължения могат да постигнат съгласие относно потенциалните разминавания в техните позиции и да посочат начина, по който да се уреждат по-нататъшните им отношения.

Видно от събраните по делото доказателства, не са налице данни за съществувал правен спор преди подписване на споразумението от 19.02.2021 г., но в същото изрично е заявена волята на страните за избягване на бъдещи спорове. Споразумението съдържа констатация, че средствата в размер на 52 266,00 евро са предоставени от кредитора на длъжника, че същите подлежат на връщане и е уговорен падеж на задължението.

Оспорването от ответника на получаването на процесните суми е неоснователно. Безспорно се установи от събраните по делото доказателства, както писмени, така и приети по делото заключения на вещи лица, че сумата от 30 000 евро е заП.тена на продавачите на имота като задатък по договора за покупко-продажба, сумата от 400 евро е заП.тена на обслужващата банка като такса за откриване на специална сметка, по която се акумулират средствата за заП.щане на цената на имота, а сумата от 40 000 евро е заП.тена на консултантска фирма с цел успешно приключване на сделката. Ответникът по същество не оспорва П.щането на процесните суми от ищеца към съответните лица, а оспорва задължението на ответника да върне на ищеца П.тените суми.

Нотариалният акт за покупко-продажба с купувач ответното дружество кореспондира на уговореното между ищеца и продавачите в анекса от 20.01.2007 г. към предварителния договор, че окончателният договор за покупко-продажба на процесния имот ще бъде сключен между продавачите и “Илот Блек Сий Хотелс“ ЕАД. Следователно ответникът е

встъпил в правата на купувач на имота. В нотариалния акт за покупко-продажба е налице изрично волеизявление на ответното дружество, че сумата от 30 000 евро задатък е П.тена и получена от купувачите, респ. заП.тена като част от цената на сделката.

Фактурата за направеното П.щане от 78 200 лв. (равностойност 40 000 евро) е издадена на получател "Илот Блек Сий Хотелс" АД, което кореспондира с подписания и от ответника Анекс от 14.02.2007 г. към Договор за поръчка от 08.02.2007г., по силата на който "Бългериън Пропърти Тръст" ЕООД е заменено от "Илот Блек Сий Хотелс" АД в договорното правоотношение. Следователно ответникът изрично е одобрил договорното правоотношение с всичките му елементи, в това число и П.щането на цената на предоставената услуга. Възражението, че договорът нямал предмет е неоснователно, тъй като видно от представените по делото доказателства търсеният резултат е постигнат. Датата на сключване на договора не е основание да се приеме, че по същия не е извършена възложената работа, тъй като с договорите страните могат да уреждат и вече възникнали въз основа на неформални споразумения облигационни правоотношения.

Налице е и изрично съгласие на ответника „Илот Блек Сий Хотелс“ АД, изразено в Генералното компенсационно споразумение от 10.02.2007г., ищецът „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД в качеството си на негов акционер да заП.ти своята част (25%) от разходите, необходими за закупуването и въвеждането в регулация на процесния поземлен имот, чрез директно П.щане на продавачите и/или доставчиците. И трите суми, формиращи исковата претенция представляват именно част от тези разходи.

Не са налице каквито и да било данни, страните да са уговорили безвъзмездно финансиране. Видно от приетите по делото заключения на вещите лица по допуснатите съдебно-счетоводни експертизи, процесните суми са осчетоводени при двете страни като дългосрочни заеми и това напълно съответства на уговореното в споразумението от 01.02.2007 г. между акционерите "Протуба С.А." и ищеца „Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД. Осчетоводяването при ответника на получените суми като дългосрочни заеми е доказателство за волята на дружеството да приеме финансирането именно на това основание. Договорът за заем е неформален, реален договор. Реалният характер на договора означава, че предаването на заемната сума е част от фактическия състав на сключването на договора. Другият елемент е съгласието сумата да се предостави на кредит, т.е. поемане на задължение от заемателя да върне получената сума. Предаването на сумите е извършено с постъпването на същите в патримониума на ответното дружество, а съгласието сумите да се считат предоставени в заем следва от съвкупния анализ на доказателствата, основните от които са цитираното компенсационно споразумение и начина на осчетоводяване на получените средства от ответника.

При тези категорични данни за предоставени от ищеца и получени от ответника суми за финансиране на разходите във връзка с придобиването на описания недвижим имот на основание дългосрочен заем, всички възражения на ответника за несъществуване на вземането, предмет на Споразумение от 19.02.2021 г., рег. № 437/19.02.2021 г., на Нотариус рег. № 547 на НК, послужило като основание за издаване на заповедта за изпълнение по чл.

417 ГПК по ч.гр.д. № 6832/2021 г. по описа на ВРС, се явяват неоснователни.

Доколкото страните по процесните отношения са търговци, съгласно чл. 294, ал.1 от ТЗ по предоставените заемни средства се дължи лихва, освен ако е уговорено друго. Не се установи уговорка между страните за недължимост на лихви върху предоставените в заем средства. Видно от процесното споразумение от 19.02.2021 г., страните са констатирали, че се дължи само главницата по заема, което кореспондира с предмета на договора за спогодба включващ взаимни отстъпки.

Ответникът е направил възражение за недействителност на споразумението на основание чл. 40 от ЗЗД поради договаряне във вреда на представлявания.

Задължението на представителя да действа в интерес на упълномощителя си е принцип в института на доброволното представителство. Съгласно разясненията, дадени в мотивите на ТР № 5 от 12.12.2016г. по т.д. № 5/2014г. на ОСГТК на ВКС фактическият състав, пораждащ недействителността по чл. 40 от ЗЗД, се състои от два елемента – обективен и субективен. Обективният елемент включва сключването на договор от /чрез/ представител и насрещна страна /третото лице/, който договор е във вреда на /уврежда/ представлявания. Увреждането на интересите на представлявания може да има най-различни проявни форми, като в разглежданият казус ответната страна се позовава на увреда, поради признаване на несъществуващо вземане или, евентуално, че същото е било погасено по давност към момента на подписване на споразумението.

По делото безспорно се установи съществуването на вземането по процесното споразумение, поради което включването му в предмета на споразумението не може да се квалифицира като увреждащо действие на това основание.

В процесното споразумение е уговорен падеж на вземането 15.03.2021 г. като изрично е посочено, че до момента на подписването му не е уговарян срок за П.щане и кредиторът не е отправял искане за П.щане на задължението от длъжника. Съгласно чл. 69 от ЗЗД, ако задължението е без срок, кредиторът може да иска изпълнението му веднага. Следователно, на основание чл.114, ал. 2 от ЗЗД давността по отношение на процесните вземания, е започнала да тече от деня, в който те са възникнали, т.е. от датата на съответното П.щане.

В случая е приложим общият 5 годишен давностен срок. Вземанията са възникнали в периода от 08.12.2006 г., когато е П.тен задатъкът в размер на 30 000 евро , до 13.02.2007 г. когато е П.тена сумата от 40 000 евро по сметка на "Фортуна 22" ЕООД, от което следва, че погасяването по давност на вземанията е настъпило в периода 08.12.2011 г. - 13.02.2012 г., като за сумата от 400,00 евро давността е изтекла на 06.02.2012 г. Неоснователни са възраженията на ищеца за прекъсване на давността на основание чл. 116 от ЗЗД с признание на дълга от ответното дружество, чрез включването му в счетоводните баланси и ГФО. Съгласно ТР № 4 от 14.10.2021 г. по т.д. № 4/2019 г. на ОСГТК на ВКС, за да е налице прекъсване на давността по смисъла на чл.116, б. "а" от ЗЗД изявлението или действието на длъжника, в което се обективира признаването на вземането, следва да е адресирано до

кредитора или до негов представител по начин, по който с оглед обстоятелствата е нормално признаването да достигне до знанието на кредитора. Включването на задълженията в балансите и отчетите на дружеството и публикуването на ГФО е предвидено в Търговския закон и в Закона за счетоводството с оглед сигурността на оборота и за целите на фиска и не може да се квалифицира като изявление или действие на длъжника, което е насочено към кредитора.

Упълномощаването обичайно е съпроводено и със сключването на договор за поръчка (мандат) между пълномощника-довереник и упълномощителя-доверител. В случая за съдържанието на мандатното правоотношение може да се съди от текста на самото пълномощно. Видно от т. 7 волята на упълномощителя – ответното дружество, действащо чрез своя органен представител И. Е., е била да предостави на Е. Й., която е и управител на ищеца и член на СД на ответното дружество, правата на търговски пълномощник по смисъла на чл. 26 от ТЗ, което само по себе си предполага висока степен на доверие. Изрично е дадено правомощието пълномощникът да подписва от името на „Илот Блек Сий Хотелс“ АД съответните договори, които регулират отношенията между дружеството и всеки съдружник с принос към финансирането на дружеството; да извършва всички формалности, свързани с тези отношения, съгласно правната нормативна уредба, включително, но не само: да сключва договори от името на дружеството, включително пред нотариус или друг официален орган според позволеното от закона... и изобщо да прави всичко необход., за да регулира в писмен и доказуем вид тези отношения.

Тълкуването на текста на пълномощното като част от съдържанието на договора за поръчка съгласно правилото на чл. 20 от ЗЗД изисква да се издири действителната обща воля на страните. От събраните по делото доказателства, в т.ч. заключението по допълнителната ССЕ се установи, че според пояснителните бележки към ГФО финансирането на ответното дружество от ищеца “Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД е в общ размер 954 000 евро, от “Протуба С.А.” 1 852 000 евро и от “Бинобона С.Л.Ю.” – 37 000 евро и е по генерален договор за заем от 10.02.2007 г. Видно е, че акционерите са трима и финансирането е извършено още през 2007 г.

Позоваването на погасителна давност по същество би довело до обогатяване на дружеството за сметка на акционерите му, в резултат от обстоятелството, че акционерите не са предявили иск за вземанията си, за което бездействие на кредитора давността представлява предвидена в закона санкция. Видно от съдържанието на пълномощното, обаче, волята на упълномощителя е била задълженията към акционерите, макар и стари, да се признаят, а не да се оспорват на каквото и да било основание. Изричното овластяване на пълномощника да сключи съответните договори, които регулират отношенията между дружеството и всеки съдружник с принос към финансирането на дружеството и изобщо да прави всичко необход., за да регулира в писмен и доказуем вид тези отношения, извършено много след изтичането на давностните срокове, без съмнение има за цел задълженията да бъдат потвърдени и то „в доказуем вид“, а не оспорени като погасени по давност. Следователно, упълномощеното лице е действало изцяло в изпълнение на възложената му

поръчка и в обема на предоставената му представителна власт, която е включвала и правото да се признаят, „регулират в писмен и доказуем вид“ погасените по давност задължения към акционерите, в т.ч. посредством договаряне с лице, което пълномощникът представлява. За пълномощника изобщо не е стоял въпросът да пази интересите на представлявания като не допуска признаване на погасени по давност вземания, тъй като по същество с предоставяне на посочените правомощия, дружеството упълномощител се е съгласило да не се позовава на изтекла в негова полза давност.

От изложеното следва, че със сключването на процесното споразумение, като е признал вземания и е поел задължение от името на ответното дружество за тяхното връщане, пълномощникът е изпълнил точно волята на упълномощителя. Действията са извършени добросъвестно в изпълнение на предоставения мандат и без намерение за увреждане на представлявания.

Ето защо съдът намира предявения иск за основателен и същият ще бъде уважен.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати деловодните разноски направени от ищеца в заповедното производство в размер на 2 044,47 лв. за внесена ДТ и деловодни разноски за настоящото исковото производство в размер на 2 644,47 лв., включващи внесени ДТ и депозити за възнаграждение на вещо лице, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

На основание чл. 77 от ГПК и тъй като ответното дружество не е изпълнило в срок задължението си да внесе сумата от 225 лв., представляваща припадащата му се част от окончателно определеното възнаграждение на вещото лице, страната следва да бъде осъдена да заплати сумата по особената сметка на съда, като след събирането ѝ следва да се заплати възнаграждение на експерта.

Мотивиран от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА за установено, че **“Илот Блек Сий Хотелс“ АД**, с ЕИК 148081432, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ул.“Граф Игнатиев“ №17, представлявано от Х. И. Е. П., дължи на **“Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД**, с ЕИК 175149354, със седалище и адрес на управление: гр.София, ж.к.“Павлово“, ул.“Вихрен“, бл.25, ап.59, представлявано от Е. Д. Й., сумата от **52 266,00 евро**, представляваща неП.тен остатък от главница, дължима по силата на Споразумение от 19.02.2021 г., рег. № 437/19.02.2021 г., на Нотариус рег. № 547 на НК, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявлението – 14.05.2021 г. до окончателното изП.щане, за която сума е издадена Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, по ч.гр.д. № 6832/2021 г. по описа на ВРС.

ОСЪЖДА **“Илот Блек Сий Хотелс“ АД**, с ЕИК 148081432, със седалище и адрес на управление: гр.Варна, ул.“Граф Игнатиев“ №17, представлявано от Х. И. Е. П., да заплати на **“Бългериън Пропърти Тръст“ ЕООД**, с ЕИК 175149354, със седалище и адрес на

управление: гр. София, ж.к. „Павлово“, ул. „Вихрен“, бл. 25, ап. 59, представлявано от Е. Д. Й., съдебно деловодни разnosки за заповедното производство в размер на **2 044,47 лева** за внесена ДТ, както и съдебно деловодни разnosки за настоящото исково производство в **размер на 2 644,47 лева**, включващи внесени ДТ и депозити за възнаграждение на вещо лице.

ОСЪЖДА „Илот Блек Сий Хотелс“ АД, с ЕИК 148081432, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Граф Игнатиев“ № 17, представлявано от Х. И. Е. П., **да заП.ти** по особената сметка на Окръжен съд Варна за депозити вещи лица и гаранции, **сумата от 225 лева**, представляваща окончателно определено възнаграждение на вещо лице, на основание чл. 77 от ГПК, **както и сумата от 5 лева**, представляваща ДТ за служебно издаване на ИЛ.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд Варна в двуседмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____